

A Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság Győrött, 2019. január 9. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

Az életveszélyt okozó testi sértés büntettének kísérlete miatt **vádlott neve** ellen indult büntetőügyben a Győri Törvényszék 2018. október 30. napján kihirdetett B.95/2018/10. számú ítéletét **helybenhagyja** azzal, hogy:

- az elsőfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség összege *helyesen*: 154.038,- (százötvennégyezer-harmincnyolc) forint, és
- a - végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztésre vonatkozó - jogerősítő záradékot *mellőzi*.

I n d o k o l á s

A Győri Törvényszék a rendelkező részben megjelölt ítéletében **vádlott neve** vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk.164.§ (1) és (8) bekezdés I. fordulata szerint minősülő, életveszélyt okozó testi sértés büntetében. Ezért 2 év - végrehajtásában 4 évre próbaidőre felfüggesztett - börtön végrehajtási fokozatú szabadságvesztésre ítélte és Magyarország területéről 4 évre kiutasította. Rendelkezett - a szabadságvesztés büntetés végrehajtása esetére - a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról, és a kiszabott szabadságvesztés tartamába beszámítani rendelte az előzetes fogvatartásban töltött időt, valamint határozott az eljárásban felmerült bűnügyi költség viseléséről.

Az ítélet ellen **a** vádlott és védője jelentettek be - a Be.583.§ (3) bekezdés a) pontja szerinti - korlátozott, kizárólag a kiszabott büntetés tartamának enyhítésére irányuló fellebbezést.

A fellebbezést a vádlott védője - 2018. december 11-én kelt beadványában - írásban indokolta, ebben védői tisztségéből fakadóan fenntartotta a helyettes védő által bejelentett fellebbezést.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség BF.301/2018/1-I. számú átiratában a bejelentett fellebbezéseket nem találta alaposnak. Kitért a másodfokú bíróság - Be. 590. § (3) bekezdése szerinti - felülbírálatának korlátozott jellegére, valamint ezzel kapcsolatban előadta a törvényszék téves értelmezéséről az álláspontját. Emiatt a jogerősítő záradék hatályon kívül helyezése érdekében az elsőfokú bíróság megkeresésére tett indítványt. Utalt arra, hogy az elsőfokú döntés valamennyi eljárási szabálynak megfelelően került meghozatalra, és a törvényszék a bizonyítási eljárás során sem vétett eljárásjogi hibát. Mindezek alapján úgy vélte, hogy törvényesen került sor a vádlott bűnösségének megállapítására, helyesen minősített bűncselekményben. Megalapozottnak és jogszerűnek tartotta az alkalmazott kiutasítás büntetést, a vádlott állampolgárságára, családi kapcsolatainak hiányára és a bűncselekménye jellegére is tekintettel. Részletezte a büntetőjogi joghátrány egységes jellegét és ebből adódóan az elsőfokú döntés jogi indokolásának hiányára mutatott rá a felfüggesztett szabadságvesztés vonatkozásában. Számbavette a büntetéskiszabási körülményeket, és ezekre, valamint a bűncselekmény tárgyi súlyára figyelemmel méltányosnak

találta a végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés büntetést is. Egyebekben a bűnügyi költség összegének helyesbítését és a vádlott előzetes fogvatartásban töltött idejének rendelkező részben való feltüntetését kérte. A leírtak szerinti kiegészítést követően az ítélet helybenhagyására tett indítványt.

A másodfokú bíróság a bejelentett fellebbezést a Be. 598. § (2) bekezdésének első és harmadik fordulata alapján tanácsulésen bírálta el.

A bejelentett fellebbezés tartalmára figyelemmel, az ítéletábra a törvényszék ítéletének felülbírlata során a Be. 590. § (3)-(7) bekezdései és a Be.591. § (2) bekezdése szerint járt el.

Ennek keretében vizsgálta a fellebbezéssel sérelmezett büntetőjogi joghátrányt, az elsőfokú bírósági eljárást, az abszolút és relatív hatályon kívül helyezési okokat, a bűnösség megállapítására vonatkozó rendelkezést, amennyiben a terheltet fel kell menteni, vagy vele szemben az eljárást meg kell szüntetni és a cselekmény minősítésére vonatkozó rendelkezést. Hivatalból vizsgálta emellett az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdéseket is. Ugyanakkor - a fellebbezés mértékes jellege miatt - nem vizsgálhatta az elsőfokú ítélet megalapozottságát, és határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapította.

Az ítéletábra az elsőfokú bíróság eljárásában nem észlelt olyan hibát, hiányosságot, amely az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését eredményezhette volna.

A Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja szerint, a másodfokú bíróság számára irányadó tényállás alapján helytállónak ítélte az ítéletábra a bűnösségre vont következtetést, olyan eltérő jogi álláspontot nem foglalt el, és olyan körülmény sem merült fel időközben, amelyre tekintettel az adott tényállás alapján is a vádlott felmentéséről vagy vele szemben az eljárás megszüntetéséről kellett volna rendelkezni.

A cselekmény minősítése is megfelel a büntető anyagi jogi szabályoknak.

Az elsőfokú ítélet jogi indokolása helyes, azonban a végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés büntetés tekintetében kiegészítésre szorul, az alábbiak szerint:

A törvényszék a büntetés célja és a büntetéskiszabási elvek szem előtt tartásával arra az álláspontra helyezkedett, hogy jelen ügyben - különös tekintettel a vádlott bűnösségének fokára és a cselekmény nagy tárgyi súlyára - a speciális és generális preventív célok kizárólag szabadságvesztés büntetés kiszabásával érhetők el. Azonban a bíróság lehetőséget látott a szabadságvesztés végrehajtásának próbaidőre történő felfüggesztésére, hiszen az elkövető feltárt személyi körülményei alapján - büntetlen előélet, beismert bűnösség, megbánó magatartás, bocsánatkérés a sértettől - alaposan feltehető, hogy a büntetés célja annak végrehajtása nélkül is kellő visszatartó erővel bír.

A fent leírtaknak megfelelően az elsőfokú ítélet meghozatala során alkalmazott jogszabályok köre is kiegészítendő, az alábbiak szerint:

Btk. 79. §, 80. §, 34. §, 35. § (1) bekezdés, 37. § (2) bekezdés, 85. § (1) bekezdés, 36. §, 85. § (2) bekezdés.

A büntetés kiszabásakor a bíróságnak figyelemmel kell lennie a tettarányosság, fokozatosság, és kellő egyéniesítés követelményeire, valamint a társadalomra veszélyesség fokára mind a cselekmény, mind az elkövető tekintetében, illetve a konkrét cselekmény tárgyi súlyára.

A bünteteskiszabási körülmények tekintetében enyhítő körülmény a vádlott büntetlen előélete, illetve a megbánó magatartása, továbbá, hogy az eljárás során a sértettől bocsánatot kért, míg súlyosító körülmény az önhibából eredő - közepes fokú - ittas állapot, és a személy elleni erőszakos bűncselekmények elszaporodottsága.

A vádlott terhére rótt bűncselekmény 2-8 évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő, a büntetés kiszabásakor a bíróság számára irányadó középérték 5 év. Ehhez képest az attól lényegesen rövidebb tartamú (2 év), illetve végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés, valamint a próbaidőhöz igazodó tartamú kiutasítás büntetés kiszabása, a másodfokú bíróság álláspontja szerint szükséges, és egyben elégséges és méltányos büntetés, törvénysértően eltúlzottnak nem tekinthető. A vádlott és védője által fellebbezésében sérelmezett kiutasítás tekintetében nem hagyható figyelmen kívül, hogy annak Btk. 59. § (1) bekezdésében foglalt valamennyi feltétele fennáll, így a vádlott külföldi állampolgársága, és - az elkövetett bűncselekményére figyelemmel - az országban tartózkodásának nem kívánatos volta. Továbbá, bár a vádlott román állampolgárként - a szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkező személyek beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi I. törvény 1.§ (1) bekezdés a) pontja alapján - a szabad mozgás és tartózkodásának jogával rendelkezik Magyarországon, azonban az elkövetett bűncselekmény büntetési tételkeretére figyelemmel a Btk. 85. § (3) bekezdésében foglalt, jelen joghátrány alkalmazásához szükséges, további speciális feltétel is adott. Ebből adódóan ez a büntetés is törvényesen, jogszabályban foglalt keretek között került kiszabásra.

Minderre figyelemmel az ítéletábra sem a szabadságvesztés tartamának, sem annak végrehajtásának próbaidejének enyhítésére nem látott lehetőséget, továbbá nem látta indokoltnak a kiutasítás mellőzését, vagy tartamának mérséklését sem tekintettel arra, hogy az arányos, megfelelően igazodik a végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés próbaidejének tartamához is.

A másodfokú bíróság a Be.590.§ (3) bekezdése szerinti korlátozott felülbírálat során, a Be. 580. § (7) bekezdése alapján vizsgálta az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező járulékos kérdésekben hozott rendelkezések helyességét is. Ennek keretében a bűnügyi költség összege került pontosításra, tekintettel a nyomozás során felmerült, valamint az elsőfokú bíróság eljárásában a tárgyalási jegyzőkönyvben rögzítettek szerinti költségek összegére.

Rendelkezett továbbá a másodfokú bíróság a - végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztésre vonatkozó - jogerősítő záradék mellőzéséről, mivel az ítélet jogerőre emelkedésének - a Be. 458. § (1) bekezdésében foglalt - egyik esetköre sem merült fel jelen elsőfokú eljárásban, így a Be. 459. § (1) bekezdése szerinti záradék jogszerű rögzítésére nem volt lehetőség. Az ítéletábra rámutat az ítéletben kiszabott joghátrány egységességére, melyre egyértelműen utal a Be. 583. § (3) bekezdés a) pontja szerinti fellebbezés esetének megfogalmazása is. A hatályos eljárásjogi szabályozás nem biztosít lehetőséget arra, hogy csak a büntetés egyes részeire vonatkozóan kerüljön fellebbezés benyújtásra fent megjelölt jogszabályhely alapján. A fellebbezésre jogosultak ilyen tartalmú jogorvoslati nyilatkozata is a teljes joghátrányra vonatkozóan értendő, hiszen - törvényes lehetőség hiányában - a másodfokú bíróság korlátozott felülvizsgálata valamennyi kiszabott büntetés és intézkedés tartamát és mértékét egyaránt érinti.

A záradékkal kapcsolatos másodfokú rendelkezés következtében a vádlott felfüggesztett büntetése próbaidejének *kezdő napját* - jelen határozat záradékában kell feltüntetni.

Tekintve, hogy egyebekben az ítélet jogi indoklása helyes, valamint egyéb rendelkezései törvényesek, az ítéltábla a törvényszék ítéletét a Be. 605. § (1) bekezdése alapján a fenti pontosításokkal helybenhagyta.

Győr, 2019. január 9.

Szalai dr. Joánovits Krisztina sk.	dr. Péntek László sk.	dr. Vajda Edit sk.
előadó bíró	tanács elnöke	bíró

Z á r a d é k:

Ezzel a végzéssel a Győri Törvényszék 2018. november 6. napján kelt, B.95/2018/10. számú ítélete 2019. január 9. napján jogerőre emelkedett.

. Péntek László sk.
a tanács elnöke